

Nu, één of twee jaar verder, komt de schilder die het tragische van vroeger in teekeningen trachtte te geven, uit Spanje terug met zwaar gedragen schilderwerk, rotsachtige landschappen uit een armelijke streek, dramatisch, donker van toon.

Die sombere opvatting is niet alleen de reflex van het landschap rondom hem. Ook de stillevenen uit dezen tijd zijn zwaar en onhandig, dik in de verf geschilderd; en in hetzelfde gamma brengt hij twee levensgrootte naakten op doek die van alle licht verstoken zijn.

Is er coloristisch veel goeds in het werk van dezen jongen schilder, technisch is het alles nog te ver beneden het grootsche van zijn onderwerpen. Er wordt in den tegenwoordigen tijd te veel door jonge kunstenaars verlangd zich uit te kunnen zeggen, reeds in een periode, dat men zich nog tevreden moest stellen met zich te verrijken aan kennis, aan bekwaamheid, zich te verrijken door dieper door te dringen in de geheimen der natuur, inplaats van, bij een oppervlakkig aanschouwen van de buitenwereld, te wroeten in eigen zieleleven.

Dit is nu ook de fout van Jan van Herwijnen en daarom laat dit zijn werk onverschillig, ja wekt wrevel, daar men beseft dat hij den eigen groei tegenwerkt. A. O.

TENTOONSTELLING VAN BATIKS IN HET WOONSCHIP „DE WIEKSLAG” VAN OTTO VAN TUSSENBROEK.

In dezen barren tijd van woningnood en huizenspeculatie behoort het wonen op een schip tot de geneugten des levens. Dat wil dan zeggen: wonen op een schip, dat dien naam waardig is te dragen en niet in zeekasteelen, zooals men ze bij menigte in de grachten van schier elke stad kan bewonderen. Immers, house-boats zijn er in onze dagen vele, en zeer leelijke!

De vormgeving is gemeenlijk in den stijl van wasch- of kolenhok gecconcipieerd waarbij het architectonisch accent is gelegd in den uitbouw eener onmisbare en zeer nuttige inrichting. De schoonheid en het woonschip zijn dingen, waarover de haastmensch met zijn meestal eenzijdig intellectualisme zich weinig bekommert. Niet alzo de Wiekslagcommandant met zijn voortdurenden strijd tegen alles wat banaal en leelijk is. De inrichting van zijn woonschip was dan ook een kolfje naar z'n hand.

Natuurlijk werkt hier alles mee. Eerstens de ligging van het gevaarte in de prachtige bocht van het droomerige Zuider-Buiten-Spaarne. Daar is reeds stemming door het spoelende water, dat zachtjens tegen de wanden klotst en de zon, die een spel van schitterlichte arabesken op wanden en zolder tooverft. Daar is verder de stilte, slechts een enkele